

Rozwój rolnictwa

Rys historyczny

Od czasu swojej obecności na Ziemi ludzie zaspokajali swoje zapotrzebowanie na pożywienie opierając się na zbieraniu owoców oraz polowaniu na dzikie zwierzęta. Zakłada się, że zasadniczy wpływ człowieka na środowisko rozpoczął się wraz z podjęciem prób użycia ognia, a następnie został zintensyfikowany poprzez przejście od zbieractwa i łowiectwa do rolnictwa i hodowli. Następnie populacja ludzka przeszła od sposobu życia nomadów do życia w zorganizowanych społeczeństwach. Poprzez uprawę roli i praktyki hodowlane, społeczności ludzkie przekształcały „naturalne” ekosystemy w ekosystemy rolnicze. W tych typach ekosystemów ludzie ustalali i faworyzowali rozwój pożądanych rodzajów roślin oraz rozprzestrzenianie się chowu pewnych gatunków zwierząt, zmieniając skład flory i fauny na terenach gdzie było praktykowane rolnictwo (Gioura, 1990).

Z biegiem czasu pod wpływem presji demograficznej, wielka liczba wynalazków i osiągnięć technologicznych pozwoliła na rozwój rolnictwa i przyczyniła się do stworzenia szkieletu, wewnątrz którego miała miejsce tzw. rewolucja przemysłowa. Wtedy w XIX i XX wieku, nastąpił ogromny odpływ populacji wiejskich do miast, oraz związana z tym zmiana zwyczajów konsumenckich (Fowlerand i Mooney, 1990).

Podczas gdy populacja rosła a technologia osiągała kolejne wyżyny postępu, ogromne obszary buszu i lasów były karczowane pod uprawy, w celu powiększenia całkowitej produkcji dóbr, z ostatecznym celem pokrywania wzrastającego zapotrzebowania na pożywienie wciąż zwiększającej się populacji. Rozległe tereny łądu ulegały zmianie, jednak w tym samym czasie pojawiły się pierwsze oznaki niekorzystnych konsekwencji wywodzących się z praktyk działalności rolniczej. Terytoria gdzie rozkwitała

wysoka kultura zamieniały się w pustynię a dowody historyczne wskazują, że te pierwotne kultury nieuchronnie niszczyły swoje środowisko. W basenie morza śródziemnego i w Azji, rolnictwo zmieniło bogate połączenie gruntu doprowadzając je w konsekwencji do wyjałowienia i osuszenia.

Ingerencja w ekosystemy ciągle trwała. Przemieszczanie się populacji prowadziło do transformacji i rozwoju gatunków zwierząt daleko poza miejscem ich pochodzenia. Szczyt ekspansji gatunków roślin miał miejsce w XVI wieku, wraz z kolonizacją europejską całego świata. Pośród gatunków roślin zauważymy głównie promowanie tych, których produkcja lepiej służy pokrywaniu podstawowego zapotrzebowania pokarmowego, oraz które są łatwe do przechowywania w warunkach komercyjnych. Te gatunki ostatecznie stworzyły podstawy do tego, co później zostało nazwane 'ekonomiką plantacji' (Croal, 1981).

Od XVIII wieku nasilał się związek człowieka ze zmianami w przyrodzie z powodu rewolucji przemysłowej. Rozwój przemysłu i kolonializm, handel oraz środki transportu powstrzymały jakiegokolwiek zmiany, w sposobie w jakim rolnictwo było praktykowane, to znaczy przekształciło się z trybu życia na działania komercyjne a następnie dochodowe (przemysłowe) z ostatecznym celem jakim jest wykarmienie wciąż wzrastającej populacji wielkomiejskiej. Ostatecznie, rozwój przemysłu pozwolił na mechanizację i modernizację rolnictwa, tak więc ustaliły się ściśle nowe rytmy dla produkcji i eksploatacji gruntów, prowadząc do wystąpienia niekorzystnych zmian w środowisku naturalnym.

Intensyfikacja rolnictwa

Modernizacja rolnictwa, która nastąpiła po Drugiej Wojnie Światowej i otrzymała imię „Zielonej Rewolucji”, technologicznie opierała się na produkcji ulepszonych hybryd kukurydzy i krótkołodowego ryżu oraz pszenicy, co dało w

rezultacie wysoką wydajność w połączeniu z nawadnianiem i nawożeniem, oraz ochroną przeciw szkodnikom i chorobom, dzięki użyciu pestycydów. Ten typ rolnictwa był oparty na uwarunkowaniach politycznych tj. dotacje do dochodu osiągane przez sztucznie podtrzymywane ceny produktów (Tietenberg, 1996), oraz dotowanie badań naukowych w dziedzinie rolnictwa – edukacja i duże inwestycje szczególnie w dziedzinie nawadniania (Huang et al., 2002).

Zastosowanie nowych technik uprawy podniosło wydajność uprawianych gleb powodując jednocześnie problemy, które dopiero się pojawiają, a mogą być wykrywane z biegiem czasu. Za najpoważniejszy z problemów możemy uznać niezdolność rolnictwa do nakarmienia całej populacji światowej, spowodowaną nieregularnym rozmieszczeniem zasobów naturalnych, a w konsekwencji produkcji pokarmu. W ten sposób powstały kraje o dużych nadwyżkach produkcyjnych ze stosunkowo niewielką populacją, a jednocześnie z drugiej strony przeludnione kraje wykazują obniżoną produkcję.

Wzrost produkcji żywności, który nastąpił, pogłębił tylko istniejącą sytuację, do tego stopnia, że kraje rozwinięte często są zmuszone do niszczenia produkowanych dóbr, podczas gdy Kraje Trzeciego Świata cierpią z powodu głodu.

Dla osób szukających pomocy w pisaniu prac z różnych dziedzin polecamy serwis [pisanie prac](#) z prawa, administracji, zarządzania, marketingu, pedagogiki i wielu innych dziedzin.